

Německá zbrojovka Carl Walther v poslední době intenzivně pracuje na rozšiřování svojí dříve poněkud úzce zaměřené nabídky velkorážových samonabíjecích pistolí.

Walther Q5

ING. PŘEMYSL LIŠKA ML., foto AUTOR

Match

Služební model PPQ nedávno modifikovala pro ráži 45 Auto, kterou do té doby zcela ignorovala. Jako další krok směrem k zákazníkům a větší popularizaci svých výrobků zejména mezi civilními uživateli připravil Walther také svojí první velkorážovou pistolí upravenou pro sportovní střelbu, která dostala označení Q5 Match. Vzorek k otestování nám poskytla firma CB SERVIS CENTRUM s. r. o. sídlící v Borku u Českých Budějovic.

Nejedná se o skutečný sportovní speciál, ale o modifikovanou služební zbraň. Walther se tedy do stavby

sportovní pistole pustil tak trochu ve stopách Glocku, který již mnoho let vyrábí prodloužené verze svých služebních pistolí, opatřené stavitelným hledím. Tyto „mixy“ jsou zřejmě oblíbené hlavně v USA, ale občas se s nimi setkáme na střelnicích i u nás.

Walther Q5 Match tedy představuje další rozšíření firemní rodiny služebních pistolí PPQ, uvedené v roce 2011. Ty pistole Q5 Match, které jsme viděli, nesou ostatně na rukojeti označení

vyměnitelnou deskou pro instalaci zaměřovače; v základním balení nalezneme hned čtyři různé desky. Lze osadit kolimátory od firem jako Docter či Trijicon, z továrny namontovaná je deska nesoucí menší plně stavitelné otevřené hledí od LPA. Standardně se dodává také muška LPA s červeným světlovodným vláknem.

Závěr původního pětipalcového PPQ je opatřen v přední části šesti výřezy, u Q5 Match jich výrazně přibylo. Výrobce nazývá výřezy „porty“, ale jedná se o prosté odlehčení závěru s cílem zkrácení času zákluzového cyklu. I tak ovšem závěr tvoří téměř přesně polovinu celkové hmotnosti zbraně. Poslední změnou je jazýček a táhlo spouště vyvedené v modré barvě. Neměl jsem možnost chování spouště prostudovat v důkladném porovnání se základním modelem PPQ, ale udávané parametry odporu, délky chodu a resetu se od PPQ neliší. V propagačních materiálech uváděné „ladění AFC“ by tak klidně mohlo znamenat *anti-friction coating*, tedy pouze neklouzavou úpravu povrchu spouště.

PPQ. Za základ pro Q5 Match byla vzata již dříve vyráběná pětipalcová verze moderního modelu PPQ M2, délku hlavně a závěru tedy nebylo třeba dál natahovat. Hlavní změny a odlišnosti zaznamenáme na závěru. Zadní část závěru byla nahoře opatřena snadno

Konstrukce

Walther Q5 Match je samonabíjecí pistole se závěrem uzamykaným hranolem nábojové komory do shora otevřeného výhozního okénka. Při velmi krátkém zákluzu hlavně (cca 6 mm) do-

sedne šikmo zkosená ploška otevřené kulisy umístěné na spodku nábojové komory na vodící klín ocelové vložky vsazené do rámu a nazvané *uzamykací blok*. Tím dojde k nucenému poklesu zadní části hlavně a odemčení závěru. Energii pro zpětný pohyb dodává závěru jednoduchá vratná pružina navinutá z plochého drátu.

Rám a rukojeť pistole tvoří jednoduchý výlisek z polyamidového kompozitu. Zřejmě již během lisování jsou do něj nevyjímatelně zakomponovány dva páry krátkých ocelových křidélek

» Modré táhlo spouště má dva tvarované výstupky, z nichž jeden slouží pro deaktivaci blokace úderníku, druhý funguje jako přerušovač spouště. Šipka označuje váleček blokující úderník.

» Vytahovač a váleček blokující úderník lze snadno vyjmout ze závěru...

pro vedení závěru, vzájemně od sebe vzdálené 11 cm. Jelikož rám je převzat ze služebního PPQ a zdá se beze změny, zůstala na něm pro sport nepotřebná lišta pro taktické příslušenství, stejně jako velmi prostorný lučík, kam se vejde prst i s tlustou rukavicí. Čelo lučíku má vodorovné drážkování pro

Q5 však tento problém odstraňují. Zadní drážky naopak zmenšuje deska pro optiku, a v případě nasazeného kolimátoru budou, myslím, prakticky nepoužitelné. Stranová vůle na závěru je znatelná, ale s tím se musí u tohoto typu pistole počítat. U ústí je hlaveň vedena přímo závěrem bez nějakého

posledního výstřelu je bezesporu plus, a to možná v případě reálné obrany ještě víc než při závodě. Jmenovitý odpor je 25 N, délka chodu 7–9 mm (podle různých zdrojů), s resetem pohybů cca 2 mm. Moje měření ukázalo hodnoty odporu v poněkud širším rozmezí od 24,12 N až po 27,65 N.

Výrobce vzletně nazývá svůj spoušťový mechanismus *quick defense trigger* (= rychlá obranná spoušť), já bych ho klasifikoval jako čistě jednočinný systém s vícestupňovým chodem, ovládaný pomocí jednoduchého přímoběžného táhla. Po stlačení spoušťové pojistky (cca 4 N/1,5 mm) se přidá síla pružiny vracející táhlo »

RYCHLOSTI STREL $v_{2,5}$	Q5 MATCH		CZ 75 COMPACT	
	v_{min} (ms ⁻¹)	v_{max} (ms ⁻¹)	v_{min} (ms ⁻¹)	v_{max} (ms ⁻¹)
Magtech 124 grs	362,4	369,0	337,1	340,2
S&B 115 grs	370,8	380,5	350,0	356,4

oporu ukazováku slabé ruky. Velikost rukojeti lze upravit výměnou hřbetu. Zdrsnění ve tvaru rozsypaného jehličí se nachází po celém obvodu rukojeti, která má navíc nepříliš výrazné tvarování pro prsty. Se hřbetem střední velikosti mi úplně neseděla. Byla mi trochu malá, dlaní slabé ruky jsem se téměř nemohl dotknout rukojeti. Po nasazení hřbetu velikosti L bylo zlepšení znatelnější, než jsem sám předem doufal. Ústí zásobníkové šachty není nijak upravené pro zrychlení přebití.

Ocelový závěr má manipulační drážky vzadu i vpředu. U některých pistolí mívám s ovládním závěru problémy – drážky bývají příliš mělké a při zpoceně slabé ruce mi závěr klouže mezi prsty, zvláště pokud je pistole nová a vratná pružina ještě neunavená. Výřezy v místech drážek v přední části závěru

opatření pro přesnější usazení. Povrch závěru, hlavně a některých vnitřních dílů chrání úprava pomocí technologie tenifer (jedná se o jeden z obchodních názvů feritické nitrokarburizace).

» ...a obdobně snadno a rychle lze vyjmout sestavu úderníku s bicí pružinou – pouhým otevřením víčka na zadní straně závěru

Jednou z hlavních předností Q5 Match – respektive vůbec celé modelové řady PPQ – mají být parametry spouště. Stejně chování od prvního do

WALTHER Q5 MATCH

ráže	9 mm Luger
kapacita zásobníku	15 (17) nábojů
celková délka	206 mm
délka hlavně	127 mm
délka záměrné	181 mm
výška	137 mm
šířka	34 mm
hmotnost s prázdným zásobníkem	775 g
hmotnost rámu	170 g
hmotnost hlavně	112 g
hmotnost prázdného zásobníku	84 g
hmotnost pružiny s vodítkem	14 g
hmotnost závěru	390 g
jmenovitý odpor/délka chodu spouště	25 N/9 mm
cena	29 900 Kč

spouště (celkem 12 N na dráze dalších dvou milimetrů), poté se odpor dále zvyšuje kvůli stlačování válečku blokujícího úderník (naměřená síla byla okolo 22 N), načež po jeho plném stlačení a tím vyřazení úderníkové pojistky odpor mírně poklesne. Nakonec následuje skokové překonání odporu vzájemného působení táhla spouště a záchytu držícího úderník v napnuté poloze (viz uvedené rozmezí 24,12 až 27,65 N) a dojde k vypuštění úderníku.

Chování spouště asi příliš neocení střelci holdující pomalým „mířeným“ disciplínám, těm ale pistole zjevně není určena. Podle předpokladů výrobce by

» Destička nesoucí stavitelné hledí z dílny LPA je nasazena na pistolí z továrny. Výměnu za kolimátor provedete po povolení dvou imbusových šroubů.

se měla uplatnit především v divizi IPSC Production. (V divizi Production jsou podle mě jednoznačně zakázány zbraně s jednočinnou spouští, ale komisaři IPSC mají zřejmě na problematiku spoušťových ústrojí svůj vlastní náhled, neboť různé verze modelu PPO jsou mezi pistolemi schválenými pro tuto divizi naopak výslovně uvedeny. Podotýkám ale, že se určitě necítím být odborníkem na pravidla IPSC.)

Mířidla, respektive jejich variabilita, znamenají další pozitivum Q-pětky. Možnost volby mezi otevřeným hledím a kolimátorem (navíc od různých výrobců) bez potřeby speciálních adaptérů nebo dokonce dodatečných úprav na zbraní se v poslední době objevila u několika značek. Zde lze snadno a rychle vyměnit také mušku, kterou drží šroub přístupný plochým šroubovákem přes otvor ve spodní straně závěru.

Bezpečnost zajišťují tři pojistné systémy. Táhlo spouště má dva tvarované výstupky, z nichž jeden slouží pro deaktivaci blokace úderníku, zatímco druhý funguje jako přerušovač. Vystřelit stiskem spouště je možné pouze při uzamčeném závěru. Poslední pojistkou je již zmíněný obligátní jazýček na spoušti. Přítomnost náboje v komoře může střelec ověřit vizuálně dvěma způsoby – páka vytahovače odkryje malou červenou plošku na pravém boku závěru a nábojnice také zřetelně prosvítá spárou mezi koncem hlavně a bočním výřezem výhozního okénka. Chybí zásobníková pojistka, aktivovat úderník při vyjmutém zásobníku tedy lze. Zásobník s ocelovým pláštěm pojme 15 devítek, jeho zadní strana má perforované otvory s vyznačeným počtem nábojů.

Jako osa spouště slouží stejný kruhový čep, který drží také oboustrannou, dlouhou a beze změny úchopu dobře ovladatelnou páku záchytu závěru. Nechtěné nadzvednutí páky palcem je sice technicky možné, ale málo pravděpodobné. Mně vychází poloha palce silné ruky spíše na páku než pod ni. Záchyt zásobníku je přemístitelný na zvolenou stranu, neobejdete se však bez vhodného nástroje o průměru cca 1 mm pro stlačení západky uvnitř tlačítka záchytu. Zkusil jsem

» Výměna hřbetu je otázka minuty, jako nástroj pro vytlačení čepu poslouží například imbusový klíč z kufříku

použít kancelářskou sponku, ale bez úspěchu. Žádné další při střelbě ručně ovládané prvky už pistole nemá.

Jak dnes patří k dobrým mravům, základní demontáž je snadná a nevyžaduje žádné nástroje či nářadí. Vyjmutí zásobníku, bezpečnostní prohlídka, spuštění spouště, stlačení oboustranného hmatníku ležícího těsně před spouští ve směru dolů, stažení závěru z rámu směrem vpřed, vyjmutí pružinové sestavy a vysunutí hlavně ze závěru – to vše mi bez tréninku zabralo asi 14 sekund. Zpětná montáž mi trvala zhruba stejně dlouho. Nad rámec obvyklého rozsahu demontáže se však dá také snadno vyndat úderník s bicí pružinou; k tomu však už je zapotřebí nástroj o malém průřezu pro uvolnění víčka na zadní straně závěru. Stejný nástroj může sloužit také pro stlačení západky, které zase umožní vyjmutí vytahovače a jím uchycené drobné součástky, blokující pohyb úderníku, pokud spoušť není plně stlačena.

Pistolí dostanete v pěkně upraveném kufříku, v němž navíc naleznete spoustu doplňků: dva rezervní zásobníky, přípravek pro usnadnění nabíjení,

výměnné hřebety rukojeti ve velikosti S a L, tři náhradní desky pro montáž kolimátoru a imbusy pro provedení jejich výměny, klíček pro nastavení hledí, terč s továrním nástřelem, návod k obsluze a údržby a červený plastový „praporek“. V molitanové výplni kufříku nechybí ani výřez pro čisticí kartáček a pro kolimátor.

V akci

Střílel jsem na otevřené střelnici, za dost proměnlivých klimatických podmínek od zatažené oblohy a slabého deště až po ostré slunce. Použité střelivo bylo tovární výroby, a to S&B se 115grainovou celoplášťovou střelou typu FMJ a Magtech se střelou FMC 124 grainů. Nejprve jsem pomocí hradel měřil rychlost střely ve vzdálenosti 2,5 m od ústí hlavně, pro porovnání jsem stejné náboje prohnal také svým starším kompaktem CZ 75.

Dál jsem zkoušel mířenou střelbu na vzdálenost 25 metrů, napřed vsedě s oporou rukou, následně pak ve stoje s obouručním držením bez opory, všechno do jednoho terče vzor *135P Nekrytá ležící postava*. Také jsem střídavě po-

užíval oba druhy střeliva. Nechtěl jsem na zbrani, která mi nepatřila, zasahovat do nastavení mířidel, takže mi nevdal střední zásah mimo přesný centr terče. I tak byl výsledek myslím slušný, 19 zásahů se vešlo do kružnice o průměru asi 11,5 cm, pouze jedna rána mi ulétla o nějaké 2 cm dál, respektive níž.

Jak již bylo uvedeno, jednou z hlavních předností této pistole má být *extrémně rychlá* sportovní spoušť s krátkým chodem a velmi krátkým resetem. Takže jsem zkoušel dvojstřely na terč v podobě postavy, umístěný na 10 metrech od palebné čáry. Timerem jsem zaznamenával čas mezi prvním a druhým výstřelem s tím, že mojí snahou a požadavkem bylo oba zásahy umístit do vyznačené zóny 9 nebo 10 (možná jsem mohl slevit na zónu 8 ve prospěch rychlosti, ale to zase třeba někdy příště). Při prodlevě mezi výstřely v rozmezí 0,5 až 1,0 s pro mě nebyl problém zvolený cíl spolehlivě zasahovat. Nejkratší dosažený interval byl 0,24 s, ale zásah se nevešel do mnou požadovaných středových zón terče. Tady bych ovšem chybu přičítal čistě sobě.

Bez ohledu na druh střeliva se v několika případech stalo, že závěr nezůstal po posledním výstřelu viset v zadní poloze. Na důvod jsem nepřišel, snad se to zlepší po „záběhu“.

» 19 mířených ran se vešlo do kružnice o průměru asi 11,5 cm, jedna rána mi ulétla o nějaké 2 cm dál, respektive níž

